

Postanowienie z dnia 29 stycznia 2008 r.

I PZ 28/07

To, że odpis skargi kasacyjnej złożony na wezwanie sądu różni się od jej oryginału tylko tym, że jeden z akapitów uzasadnienia został umieszczony w innym miejscu, nie oznacza nieuzupełnienia braku skargi.

Przewodniczący SSN Romualda Spyt (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Katarzyna Gonera, Zbigniew Hajn.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 stycznia 2008 r. sprawy z powództwa Stanisławy G. przeciwko Firmie Chemicznej „D.” SA w O. o zapłatę, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 29 sierpnia 2007 r. [...]

u c h y ł i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2007 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie odrzucił skargę kasacyjną powódki Stanisławy G. od wyroku tego Sądu z dnia 28 lutego 2006 r. [...], z jej powództwa przeciwko Firmie Chemicznej „D.” SA w O. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że pełnomocnik powódki zobowiązany został do uzupełnienia braku formalnego skargi poprzez nadesłanie jej jednego, brakującego odpisu, bowiem do skargi - wbrew obowiązкови wynikającemu z treści art. 398⁴ § 2 k.p.c. - dołączono jedynie dwa odpisy skargi. Wykonując to zobowiązanie pełnomocnik nadesłał pismo informujące, że usuwa brak formalny skargi i do pisma dołączył odpis skargi. Sąd Okręgowy stwierdził, że odpis ten różni się od złożonej skargi kasacyjnej szatą graficzną, a także zawarta w nim treść odbiega w sposób istotny od treści w niej zawartej. Mianowicie, w odpisie tym zawarto wywody i zarzuty, które nie znalazły się w oryginale skargi. W końcowym fragmencie znalazł się dodatkowy siedmiodaniowy tekst zaczynający się od słów: „Powódka na skutek...” i kończący się słowami: „wniosek o

połączenie roszczeń wynikających z bezprawnego połączenia akcji nie został uwzględniony”, zwieńczony podpisem pełnomocnika. Stąd też Sąd uznał, że przedłożony odpis nie odpowiada treści skargi, a więc jego nadesłanie nie stanowi uzupełnienia braku formalnego. Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powódki zarzucił naruszenie art. 398⁴ k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienie oraz o „przyjęcie skargi do rozpoznania.”

W uzasadnieniu zażalenia skarżący przyznał, że do odpisu skargi kasacyjnej przez omyłkę dołączona została dodatkowa strona zawierająca fragment tekstu wskazany przez Sąd Okręgowy. Natomiast treść zawarta w odpisie nie odbiega od treści skargi złożonej w przepisany terminie. Znajdują się tam tożsame zarzuty, wnioski oraz uzasadnienie. Podkreślił, że o tożsamości pisma procesowego nie decyduje szata graficzna lecz jego treść. Dołączona przez omyłkę dodatkowa strona wydruku komputerowego nie wnosi nic nowego do skargi, nie modyfikuje jej, ani nie zmienia treści. Dalej skarżący wywiódł, że zgodnie z art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c., mającym również zastosowanie do skargi kasacyjnej na mocy art. 391 k.p.c. i art. 393⁵ k.p.c., mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Skarżący oświadczył, że prostuje oczywistą omyłkę pisarską w skardze w ten sposób, że z jej odpisu, dołączonego na wezwanie Sądu, eliminuje fragment od słów: „Powódka na skutek....” i kończący się słowem: „uwzględniony.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. W pierwszej kolejności Sąd Najwyższy stwierdza, że błędnie w zaskarżonym postanowieniu przyjęto, iż fragment tekstu, przywoływany przez Sąd Okręgowy, umieszczony na ostatniej stronie odpisu skargi, dołączonej na wezwanie tego Sądu, nie znajduje się w tekście oryginału skargi. Umknęło uwadze Sądu, że następuje on po zdaniu: „Sąd Rejonowy wyłączył sprawę o odszkodowanie za pozbawienie jej prawa do dywidendy i rozporządzania akcjami oraz odsetki do osobnego rozpoznania i rozstrzygnięcia”. W istocie zatem ten odpis skargi kasacyjnej tym różni się od jej oryginału, że jeden z akapitów uzasadnienia został umieszczony w innym miejscu, a to, iż znalazł się on w tekście po zdaniu: „wobec powyższego

wnoszę o uwzględnienie kasacji”. wskazuje na omyłkę wynikającą z błędnego wydruku komputerowego. Omyłka ta jednak, mimo ewidentnej niestaranności profesjonalnego pełnomocnika, nie odbiera pismu procesowemu przymiotu odpisu skargi kasacyjnej. Nie jest bowiem tak, jak twierdzi Sąd Okręgowy, że w odpisie skargi zamieszczono wywody i zarzuty, których nie ma w jej oryginale. Porównanie oryginału skargi z jej odpisem prowadzi do wniosku, że pisma te zawierają tożsame podstawy kasacyjne oraz ich uzasadnienie, tożsame wnioski oraz identyczny w treści wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania. O tym, czy ma się do czynienia z odpisem pisma procesowego, decyduje wyłącznie jego treść, a zatem jego szata graficzna pozostaje bez znaczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na mocy art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

=====